

ภาคผนวก ก แบบสอบถาม

แบบสอบถามการยอมรับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำ
สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำ

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงวิจัยเรื่อง การกำหนดทิศทางการยุทธศาสตร์และการพัฒนาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวด้านน้ำในเขตพืทำการศึกษาโดยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาการยอมรับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างยั่งยืนในเขตพืหา ข้อมูลจากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในการกำหนดแนวทางการวางแผนธุรกิจด้านน้ำในอนาคตต่อไป ในส่วนของแบบสัมภาษณ์ประกอบไปด้วยคำถาม 6 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำ
- ส่วนที่ 2 รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืนในเขตพืหา
- ส่วนที่ 3 ความสำคัญของการท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ในเขตพืหา
- ส่วนที่ 4 การยอมรับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างยั่งยืนในเขตพืหา
- ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การศึกษาดังกล่าวสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผู้จัดทำขอความร่วมมือท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และจะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้นทั้งนี้ผู้จัดทำขอขอบคุณในความร่วมมือและความกรุณาที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามนี้

วันที่สัมภาษณ์/2554

สถานที่สัมภาษณ์ () กรุงเทพฯ () พืหา
ชื่อร้าน _____
ชื่อผู้สัมภาษณ์ _____ ตำแหน่ง .ช _____
เวลาที่สัมภาษณ์ _____ สิ้นสุด _____ ใช้เวลา _____

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำ

- 1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
- 2. อายุ () 1. ต่ำกว่า 15 ปี () 2. 15 – 24 ปี
() 3. 25 – 34 ปี () 4. 35 ปีขึ้นไป
- 3. การศึกษา () 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษา
() 3. ปวช. / ปวส. / อนุปริญญา () 4. ปริญญาตรี
() 5. สูงกว่าปริญญาตรี () 6. อื่นๆ (ระบุ)
- 4. สัดส่วนการถือหุ้นในสถานประกอบการ
หุ้นไทย ร้อยละ
หุ้นต่างชาติ ร้อยละ
- 5. ท่านมีเรือโดยสารเพื่อการดำน้ำลึกเป็นของตนเองหรือไม่
() 1.มีจำนวน..... ลำ () 2.ไม่มีเช่าจากบริษัท.....
- 6. ลักษณะธุรกิจด้านน้ำของท่านเป็นอย่างไร
() 1.สอนดำน้ำอย่างเดียว () 2.พาไปดำน้ำอย่างเดียว
() 3.สอนดำน้ำและพาไปดำน้ำ () 4.นายหน้าธุรกิจด้านน้ำ
- 7. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจด้านน้ำ – เริ่มธุรกิจการดำน้ำ ตั้งแต่ปี พ.ศ.

– เริ่มธุรกิจการดำน้ำลึก (SCUBA) ตั้งแต่ปี พ.ศ.

8. จำนวนพนักงานในร้าน () 1. พนักงานประจำ.....คน () 2. พนักงานชั่วคราว.....คน

9. จำนวนทุนจดทะเบียน บาท

10. ค่าลงทุนเริ่มต้น

- ค่าอาคารและสถานที่ (ร้าน) บาท
- ค่าซื้อเรือ บาท
- ค่าแท็งก์สำหรับดำน้ำ..... บาท
- ค่าเครื่องอัดอากาศสำหรับแท็งก์ดำน้ำ..... บาท
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ บาท

11. ค่าใช้จ่ายต่อเดือน

11.1 ค่าใช้จ่ายประจำ

- ค่าจ้างพนักงานประจำ บาท/เดือน
- ค่าจ้างพนักงานชั่วคราว. บาท/เดือน (รวมค่าครุเสริม)
- ค่าสาธารณูปโภค..... บาท/เดือน (ค่าน้ำ, ค่าไฟ)
- ค่าน้ำมันสำหรับใส่เรือ..... บาท/เดือน
- ค่าเช่าเรือ..... บาท/เดือน (ถ้ามี)
- ค่าเช่าร้านหรือที่ดิน..... บาท/เดือน (ถ้ามี)
- ค่าเช่าแท็งก์สำหรับดำน้ำ..... บาท/เดือน (ถ้ามี)
- ค่าประกันภัย บาท/ปี
- ค่าภาษีธุรกิจ บาท/ปี
- ค่าบำรุงรักษาเรือ..... บาท/ปี
- ค่าบำรุงรักษาแท็งก์..... บาท/ปี
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ บาท/เดือน หรือ บาท/ปี
- รวม บาท/ปี

11.2 ค่าใช้จ่ายทั่วไป

- ค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับไปดำน้ำ..... บาท/เดือน
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ บาท/เดือน หรือ บาท/ปี
- รวม บาท/ปี

12. รายได้จากการประกอบธุรกิจดำน้ำลึกโดยเฉลี่ยต่อเดือน

() 1. น้อยกว่า 10,000 บาท	() 2. 10,001-25,000 บาท
() 3. 25,001-50,000 บาท	() 4. 50,001-75,000 บาท
() 5. 75,001-100,000 บาท	() 6. มากกว่า 100,001 บาท

13. การประชาสัมพันธ์ลูกค้า

() 1. สื่อสิ่งพิมพ์/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	() 2. เว็บไซต์ของร้าน

- ☐ 3. เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก

☐ 4. โบว์โซ่ตามโรงแรม/ร้านอาหารในพืฯ
- ☐ 5. อื่นๆ.....

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
ในเขตพืฯ

1. ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ท่านเคยมีโอกาสได้รับเชิญให้เข้าร่วมกิจกรรมระหว่างผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำหรือไม่ ได้รับเชิญจากหน่วยงานใดเรื่องอะไร เมื่อใด และผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างไร (ถ้ามี)

- ☐ ไม่เคย

☐ เคย

- จากหน่วยงาน _____ เรื่อง _____

เมื่อ _____ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม _____

- จากหน่วยงาน _____ เรื่อง _____

เมื่อ _____ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม _____

- จากหน่วยงาน _____ เรื่อง _____

เมื่อ _____ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม _____

2. ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น (เรือจม) ในเขตพืฯหรือไม่
จากแหล่งใด

- ☐ ไม่ทราบ

☐ ทราบ จาก _____

3. ในการสร้างแหล่งท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น (เรือจม) ในเขตพืฯท่านเห็นด้วยหรือไม่
อย่างไร

- ☐ ไม่เห็นด้วย

☐ เห็นด้วย

4. ท่านเห็นด้วยกับแนวคิดที่จะให้มีการจมเรือเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวในเมืองพืฯหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ☐ ไม่เห็นด้วย

☐ เห็นด้วย

ส่วนที่ 3 ความสำคัญของการท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ในเขตพหุ

1. ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวด้านน้ำบริเวณแหล่งเรือจม หรือปะการังเทียม มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวด้านน้ำอย่างไร
- (เรียงลำดับความสำคัญ โดยที่ 1 คือ มีความสำคัญมากที่สุด)

รายการ	ลำดับความสำคัญ
1. เป็นการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	
2. เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาแหล่งธรรมชาติและรักษาระบบนิเวศ	
3. เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร	
4. เป็นการท่องเที่ยวที่เสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชน	
5. เป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น	
6. เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	
7. อื่นๆ (โปรดระบุ)	

ส่วนที่ 4 การยอมรับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างยั่งยืนในเขตพหุ

1. ท่านเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการที่ผู้ประกอบการด้านน้ำจัดตั้งเป็นชมรม/สมาคมหรือไม่
- () ไม่เห็นด้วย () เห็นด้วย
2. จากข้อความต่อไปนี้ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อความเหล่านี้อย่างไรบ้าง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ด้านการรับรู้ (Perception)					
1.1 ในเขตพหุมีเรือหลวงกูด และเรือหลวงครามเป็นแหล่งดำน้ำลึก	5	4	3	2	1
1.2 การจัดระเบียบพื้นที่ดำน้ำใต้ท้องทะเลให้เหมาะสม สามารถช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลได้	5	4	3	2	1
1.3 การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดดำน้ำช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการดำน้ำ และมีผลดีต่อการท่องเที่ยวในอนาคต	5	4	3	2	1
1.4 การจมเรือเป็นแหล่งดำน้ำนอกจากจะเพิ่มพื้นที่ระบบนิเวศแล้วยังมีประโยชน์เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้	5	4	3	2	1
1.5 การรวมกลุ่ม/ตั้งชมรมมีผลดีต่อธุรกิจดำน้ำในอนาคต	5	4	3	2	1
1.6 ในพื้นที่ควรมีการเก็บค่าธรรมเนียมดำน้ำในสถานที่ท่องเที่ยวเขตพหุ	5	4	3	2	1
2. ด้านความตระหนัก (Awareness)					
2.1 ทรัพยากรปะการังสำคัญต่อการท่องเที่ยวในเขตพหุ	5	4	3	2	1
2.2 การสร้างแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น (เรือจม/ปะการังเทียม) เป็นการรักษาระบบนิเวศทางทะเล	5	4	3	2	1

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2.3 การท่องเที่ยวในแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น บริเวณเรือจม สามารถสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่งให้กับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวได้	5	4	3	2	1
2.4 แหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น/เรือจม สามารถเพิ่มพื้นที่ระบบ นิเวศในท้องทะเล	5	4	3	2	1
2.5 การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดดำน้ำช่วยลดการ ทำร้าย/ทำลายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	5	4	3	2	1
2.6 การรวมกลุ่ม/ชมรมสามารถเพิ่มอำนาจในการต่อรองด้าน ธุรกิจ	5	4	3	2	1
3. ด้านความสนใจ (Interested)					
3.1 แหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น/เรือจมเป็นจุดดำน้ำที่น่าสนใจใน เขตพญา	5	4	3	2	1
3.2 ผู้ประกอบการธุรกิจดำน้ำและนักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วม/ มีส่วนร่วมในการเข้าจัดระเบียบพื้นที่สำหรับการดำน้ำ	5	4	3	2	1
3.3 ผู้ประกอบการธุรกิจดำน้ำต้องการเข้ามามีส่วนร่วมเป็น สมาชิกในกลุ่ม/ชมรมการท่องเที่ยวดำน้ำ เพื่อผลประโยชน์ที่ ได้รับจากธุรกิจท่องเที่ยวในอนาคต	5	4	3	2	1
4. การทดลองใช้/ทำ (Trial)					
4.1 การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง (อาทิ เก็บขยะใต้ท้องทะเล)	5	4	3	2	1
4.2 การมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแนวปะการัง (อาทิ การวางแท่ง คอนกรีต การวางสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล)	5	4	3	2	1
5. ด้านการยอมรับ (Adoption)					
5.1 การรวมกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการดำน้ำเพิ่มความเข้มแข็ง และความมั่นคงในธุรกิจ	5	4	3	2	1
5.2 การรวมกลุ่ม/ชมรมเพิ่มอำนาจการต่อรองกับหน่วยงาน ภาครัฐ	5	4	3	2	1
5.3 หากแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นเกิดการเสื่อมโทรมลงจะ ส่งผลต่อธุรกิจดำน้ำโดยตรง	5	4	3	2	1
5.4 ต้องการให้มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวดำน้ำในแต่ละจุด ดำน้ำของเขตพญา	5	4	3	2	1
5.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรออกกฎระเบียบมาควบคุมพื้นที่และมี การจัดการพื้นที่ดำน้ำให้เหมาะสม	5	4	3	2	1
5.6 หากมีการสร้างแหล่งดำน้ำเพิ่มขึ้นควรมีหน่วยงานที่กำกับ ดูแล และรับผิดชอบโดยตรง	5	4	3	2	1

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5.7 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ การท่องเที่ยวด่านน้ำลึก	5	4	3	2	1
1. ด้านการรับรู้ (Perception)					
1.1 ในเขตพญาแม่น้ำเรือหลวงกูด และเรือหลวงครามเป็นแหล่งดำ น้ำลึก	5	4	3	2	1
1.2 การจัดระเบียบพื้นที่ดำน้ำได้ท้องทะเลให้เหมาะสม สามารถช่วย อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลได้	5	4	3	2	1
1.3 การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดดำน้ำช่วยเพิ่มความ ปลอดภัยในการดำน้ำ และมีผลดีต่อการท่องเที่ยวในอนาคต	5	4	3	2	1
1.4 การจมเรือเป็นแหล่งดำน้ำนอกจากจะเพิ่มพื้นที่ระบบนิเวศ แล้วยังมีประโยชน์เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้	5	4	3	2	1
1.5 การรวมกลุ่ม/ตั้งชมรมมีผลดีต่อธุรกิจดำน้ำในอนาคต	5	4	3	2	1
1.6 ในพื้นที่ควรมีการเก็บค่าธรรมเนียมดำน้ำในสถานที่ท่องเที่ยว เขตพญา	5	4	3	2	1

ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

1. มีประเด็นใดบ้างที่ท่านต้องการให้กลุ่มผู้ประกอบการผลักดันหรือดำเนินการเพื่อให้เกิด
ประโยชน์ร่วมกัน
2. ปัญหาและอุปสรรคจากแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น และการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแหล่ง
ดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นที่ในเขตพญา
3. ท่านมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น และการจัด
กิจกรรมการท่องเที่ยวแหล่งดำน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นที่ในเขตพญาอย่างไรบ้าง

ภาคผนวก

ภาคผนวก ข ผลการสัมภาษณ์หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

ความคิดเห็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ดร.ปิ่นสักก์ สุรัสวดี

ผู้อำนวยการส่วนอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

1. ความคิดเห็นการวางปะการังเทียมในบริเวณอ่าวพญาและความเป็นไปได้

อ่าวพญามีความเหมาะสมที่สามารถวางปะการังเทียมได้ และอาจส่งผลดีต่อการท่องเที่ยว ซึ่งน่าจะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวได้ ความขัดแย้งในพื้นที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นหากมีการแจ้งจุดประสงค์ของการวางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. หน้าที่หลักของกรมที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

การจัดการ ณ ปัจจุบัน คือ ลดกิจกรรมของมนุษย์ที่ส่งผลต่อแนวปะการังธรรมชาติ – ให้ความรู้เสริมข้อมูลด้านความเสื่อมโทรมให้นักท่องเที่ยวรับรู้ และลดจำนวนคน- เพิ่มพื้นที่ปะการังเทียม

3. มาตรการ/ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด ที่มีต่อการวางสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้น

- ในพื้นที่ควรวางการจัดการพื้นที่ใหม่
- ควรมีการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม
- ข้อจำกัด
 1. เกิดจากวัสดุที่ทำปะการังเทียม
 2. ตะกอน
 3. จุดวางไม่เหมาะสม

4. หน่วยงานที่ต้องเข้าไปดูแลรับผิดชอบหลัก เมื่อมีการวางปะการังเทียม

- สำนักงานเมืองพญา ควรเป็นผู้ดูแล และถ้าจะต้องจัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ก็ควรให้เมืองพญาเป็นผู้วางระบบการจัดเก็บ

5. ขั้นตอนการขออนุญาตเมื่อมีการวางปะการังเทียม

การวางปะการังเทียมยังไม่มีกฎหมายมารองรับ จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจาก 4 หน่วยงาน

1. ขออนุญาตหน่วยงาน

- กรมประมง ผ่านกฎหมายการเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำ
- กรมเจ้าท่า ผ่านกฎหมายการเปลี่ยนแปลงและวางวัสดุในแม่น้ำ ทะเล

2. ขอความเห็นชอบ

- กองทัพเรือ แผนที่เดินเรือ ความมั่นคงทางทะเล
- กรมดูพื้นที่วางว่าเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมหรือไม่

ความคิดเห็นของกรมประมง

คุณกรวิทย์ จัปธ์กุล

หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาแหล่งประมงสำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล

1. ความคิดเห็นการวางปะการังเทียมในบริเวณอ่าวพญาและความเป็นไปได้

การวางปะการังเทียมสามารถทำได้ แต่ต้องแจ้งวัตถุประสงค์ให้องค์กรในพื้นที่ทราบก่อน โดยเฉพาะพื้นที่พญา เพื่อลดความขัดแย้ง

2. หน้าที่หลักของกรมประมง ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการวางปะการังเทียม เน้นการวางเพื่อทำการประมงให้ชุมชน (20-100 คน) แต่ผลพลอยได้คือเป็นจุดดำน้ำเพื่อการท่องเที่ยวซึ่งในปี 2555 จะมีการวางปะการังเทียมเพื่อเป็น บ้านปลาและแหล่งทำกินให้ชาวประมงในบริเวณอ่าวพญา

3. มาตรการ/ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด ที่มีต่อการวางสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้น

- ข้อจำกัด
 1. ต้องเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมไม่ทำให้วัสดุจมน้ำ
 2. จุดที่เลือกมักเป็นพื้นที่ตื้นๆ
- ข้อเสนอแนะ ควรให้องค์กรในพื้นที่แจ้งและทำประชาพิจารณ์กับคนในชุมชนด้วย

4. หน่วยงานที่ต้องเข้าไปดูแลรับผิดชอบหลัก เมื่อมีการวางปะการังเทียม

- ผู้ที่ขอให้มีการจัดวาง ควรจะเป็นที่เข้าไปรับผิดชอบดูแลหรือให้ชุมชนเป็นผู้ดูแล

5. ขั้นตอนการขออนุญาตเมื่อมีการวางปะการังเทียม

1. สำรวจพื้นที่ที่เหมาะสม
2. ทำประชาพิจารณ์ในชุมชนที่วาง ให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แจ้งชุมชน
3. ส่งเรื่องไปทางกองทัพเรือเพื่อถามความเห็นชอบ
4. ขออนุญาตกรมเจ้าท่า
5. ขอความเห็นชอบจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

6. ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการวางสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้น

- ในส่วนประมง เป็นแหล่งทำการประมงให้ชุมชน
- การท่องเที่ยว นอกจากปะการังเทียมจะดึงดูดปลาให้เข้ามาอยู่แล้ว ยังทำให้ปะการังเข้ามาเกาะติด ทำให้เป็นที่สนใจของนักดำน้ำ

ความคิดเห็นของกองทัพเรือ

นอ.นิพนธ์ สมเหมาะ

ผู้อำนวยการกองกิจการความมั่นคงทางทะเล กรมยุทธการทหารเรือ

1. ความคิดเห็นการวางปะการังเทียมในบริเวณอ่าวพัทยาและความเป็นไปได้

การวางปะการังเทียมสามารถทำได้ แต่ต้นทุนทางพื้นที่สูง ใช้งบประมาณ และสถานที่ หากมีการวางจริงควรทำให้พื้นที่ๆ วางมี Story (เรื่องราว) ประวัติความเป็นมา มีแนวคิด และอาจทำให้ value added ในพื้นที่สูง

2. หน้าที่หลักของกองทัพเรือ ที่เกี่ยวข้อง

ดูเส้นทางคมนาคม (แผนที่เดินเรือสากล) หากมีการวางปะการังเทียมต้องแจ้งให้กองทัพเรือทราบเพื่อให้ทำแผนที่เดินเรือใหม่ หากมีการวางเรือลงได้น้ำ กองทัพเรือจะเข้าไปช่วยตอนวางแผนวิธีการวางเรือลงทะเล

3. มาตรการ/ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด ที่มีต่อการวางสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้น

- ข้อจำกัด หากต้องวางเรือควรให้ระดับน้ำลึกเกิน 10 เมตร และไม่ทำให้ทิศทางของกระแสน้ำเปลี่ยน

4. หน่วยงานที่ต้องเข้าไปดูแลรับผิดชอบหลัก เมื่อมีการวางปะการังเทียม

- หน่วยงานท้องถิ่นควรเป็นผู้ดูแล

5. ขั้นตอนการขออนุญาตเมื่อมีการวางปะการังเทียม

-

6. ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการวางสิ่งทึ่มนุษย์สร้างขึ้น

- การท่องเที่ยว ทำให้เป็นระบบใช้ประโยชน์ร่วมกัน

ความคิดเห็นของกรมเจ้าท่า

นายเอกราช คันธโร

เจ้าพนักงานตรวจท่าชำนาญการ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 6 สาขาพื

1. ความคิดเห็นการวางปะการังเทียมในบริเวณอ่าวพืและความเป็นไปได้
ถ้ามีการเพิ่มก็เป็นเรื่องที่ดี ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาดำน้ำมากขึ้น เมื่อจมนแล้วควรมีการจัด campaign เพื่อส่งเสริม
2. หน้าที่หลักของกรม ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่
ดูแลการขึ้นทะเบียนเรือ การตรวจจำนวนคนขึ้นเรือ ความปลอดภัยบริเวณท่าเรือ
3. มาตรการ/ข้อเสนอแนะ/ข้อจำกัด ที่มีต่อการวางสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น
 - มาตรการ
 1. ดูแลความปลอดภัยการเดินทางเรือ
 - ข้อจำกัด
 1. ต้องเลือกพื้นที่ให้เหมาะสมไม่ทำให้วัสดุจมน้ำ
 2. จุดที่เลือกมักเป็นพื้นที่ตื้นๆ
 - ข้อเสนอแนะ การประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป โดยเฉพาะการจมนเรือ
4. หน่วยงานที่ต้องเข้าไปดูแลรับผิดชอบหลัก เมื่อมีการวางปะการังเทียม
 - เมืองพืมีศักยภาพในการดูแลเรือจมนได้
5. ขั้นตอนการขออนุญาตเมื่อมีการวางปะการังเทียม
 1. สำรวจพื้นที่ที่เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
 2. ไม่ขัดขวางช่องทางการเดินทางเรือ
 3. วิธีการนำเรือไปจมน
 4. แจ้งกองทัพเรือ
6. ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการวางสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น
คิดว่าน่าจะมีแต่ผู้ได้ประโยชน์ ส่วนการเก็บค่าธรรมเนียมอาจไม่ต้องเก็บก็ได้ เพราะถือเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถใช้ได้ ส่วนเงินที่จะใช้ในการดูแลพื้นที่ที่มีการวาง ในพื้นที่มีเงินหมุนเวียนอยู่แล้ว

ภาคผนวก ค สรุปการประชุมระดมความคิดเห็น

สรุปการประชุมวันที่ 26 กันยายน 2554

เรื่อง “การท่องเที่ยวในแหล่งน้ำลึกที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างยั่งยืนในเขตพัทยา”

รูปแบบของการจัดประชุมในครั้งนี้มีสาระสำคัญเน้นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของพื้นที่เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้านน้ำลึก มาตรการด้านน้ำ การมีส่วนร่วมของธุรกิจด้านน้ำลึก ผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเมืองพัทยาและเกาะล้าน ผู้นำในพื้นที่ ผู้ประกอบการเรือเร็ว เจ็ตสกีและผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำลึกในเขตพัทยา

การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว

1. ควรทำให้เป็นรูปแบบของ Marine park โดยมี Master Plan ในการดำเนินการที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และมีการประชาสัมพันธ์ให้เป็น Diving Destination โดยมีการดำเนินการภายใต้กฎกติกาสากลในการดำน้ำ (Marine Park Rules)

2. เมืองพัทยายังไม่ให้ความสำคัญกับการดำน้ำลึก เพราะถือว่าเป็นกิจกรรมทางทะเลอย่างหนึ่งไม่ถึงกับทำให้เป็นรูปแบบการแข่งขัน บนเกาะล้านเองก็ไม่มีให้ทำกิจกรรมดำน้ำลึกเพราะไม่ได้รับความนิยม เพราะนักท่องเที่ยวที่ไปบนเกาะล้านส่วนใหญ่ไปเดินเล่นชายหาด เล่นเจ็ตสกี เรือกล้วย นั่งเรือท่องเที่ยว กระเจ๊ก ดำน้ำตื้นดูปะการัง ดังนั้นทะเลของพัทยาจึงเป็นพื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน ทำให้เกิดปัญหาในความไม่ปลอดภัยเมื่อมีการดำน้ำ แนวปะการังน้ำตื้นที่มีอยู่ก็ถูกกันเขตโดยผู้ประกอบการดำน้ำตื้น ทำให้ไม่สามารถเข้าไปดำน้ำได้

ปัญหาที่ต้องแก้คือ

1. การจัดโซนนิ่งเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในพื้นที่และเพื่อความปลอดภัยของกิจกรรมทางทะเลทุกกิจกรรม (อาจจะจัดการใช้ประโยชน์ของพื้นที่จากช่วงระยะเวลาการใช้)

2. ควรเพิ่มทุนจอตเรือเพื่อลดการทิ้งสมอลงแนวปะการังและแย่งพื้นที่จอตเรือ

3. ควรให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการทุกกิจกรรมให้ตระหนักถึงความปลอดภัยต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

4. ทุนที่นักดำน้ำยังขึ้นมาเพื่อให้ทราบตำแหน่งของนักดำน้ำ เรือท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่ค่อยสนใจ (ไม่เคารพสิทธิในการดำน้ำ) เห็นแล้วมีการเพิกเฉย

5. ผู้ประกอบการดำน้ำเองขาดวินัยการให้บริการการดำน้ำดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง

3. มุมของ ททท. การดำน้ำลึกไม่ใช่กิจกรรมการท่องเที่ยวหลักของเมืองพัทยา เนื่องจากรายได้หลักที่แท้จริงอยู่ที่ บริการด้านบันเทิง เอนเตอร์เทนเมนต์เรือเจ็ตสกี เรือลากรัม แต่ให้ความสำคัญกับการรักษาความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านน้ำลึก ทั้งนี้เพราะว่าถ้าหากเกิดอุบัติเหตุทางทะเลแล้วย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวทั้งหมดของเมืองพัทยา

4. แหล่งท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในพัทยา เป็นสินค้าสาธารณะ (Public Goods) ที่มีการเปิดโอกาสให้เข้าใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ แต่ขาดการบริหารจัดการภายในพื้นที่ จึงทำให้ผู้เข้าไปใช้ประโยชน์ไม่เห็นความสำคัญของทรัพยากร

5. แหล่งดำน้ำลึกในเขตพัทยา เป็นแหล่งดำน้ำลึกที่ไม่สามารถแข่งขันกับแหล่งท่องเที่ยวด้านน้ำลึกอื่นๆ ได้ เนื่องจากไม่มีความสวยงามทางธรรมชาติ น้ำทะเลขุ่น (เมื่อเทียบกับแหล่งอื่นๆ) แต่มีศักยภาพใน

การเป็นแหล่งสร้างนักดำน้ำใหม่ และมีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวดำน้ำลึก คือ การมีเรือจม (Wreck) ที่สามารถสร้างความท้าทายและสร้างความตื่นเต้น

6. ปัจจุบันการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ทางทะเลบริเวณเกาะล้านมีความแออัดหนาแน่น เนื่องจากมีกิจกรรมการท่องเที่ยวจำนวนมาก และหลากหลาย

7. มีความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการดำน้ำลึกกับผู้ประกอบการการท่องเที่ยวทางทะเลประเภทอื่นๆ เช่น การใช้พื้นที่ทับซ้อนกัน เจ็ตสกีวิ่งผ่านจุดดำน้ำลึก หรือนักดำน้ำลึกดำน้ำออกไปนอกบริเวณดำน้ำปลอดภัย (ของตนเอง)

มาตรการดำน้ำ

- มาตรการความปลอดภัย

1. ข้อจำกัดที่ผู้ประกอบการดำน้ำไม่มีเรือเป็นของตัวเองและต้องเช่าเรือ ผู้ประกอบการดำน้ำไม่สามารถควบคุมคนขับเรือให้ดูแลนักดำน้ำได้อย่างเต็มที่และทั่วถึง เช่น บอกให้เรือลำอื่นที่วิ่งผ่านเข้ามาในบริเวณที่ดำน้ำลึก ชะลอความเร็วเพื่อความปลอดภัยของนักดำน้ำ

2. ควรให้ผู้เช่าเรือ (นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ดำน้ำ) และคนขับเรือปฏิบัติตามกฎและดูแลความปลอดภัยในหน้าที่ของตัวเอง

3. ควรมีการวางทุ่นดำน้ำลึก ที่มีการจัดระเบียบไว้ ในบริเวณดำน้ำลึก เพื่อให้เรือสะดวกในการเข้าออก

4. ควรจัดพื้นที่การใช้ประโยชน์การท่องเที่ยวดำน้ำลึกใหม่ ร่วมกับการท่องเที่ยวทางทะเลประเภทอื่นๆ ในเขตพื้

5. การจัดระเบียบการเข้าออกของเรือบริเวณหน้าหาดทุกหาดที่มีการทำกิจกรรมร่วมกัน

6. ในส่วนของผู้ประกอบการร้านดำน้ำจำเป็นต้องมีมาตรฐานในการสอนและดูแลลูกค้า และทุกครั้งที่มีการดำน้ำควรจะต้องมี Dive master/Leader เป็นผู้ควบคุมการดำน้ำ (ควรสร้างให้เป็นกฎหมายหรือข้อบังคับที่มีการดำน้ำในทุกพื้นที่)

7. ในการดำน้ำลึกแต่ละครั้ง ควรมีการตรวจสอบจำนวนครูดำน้ำที่เหมาะสมกับจำนวนนักดำน้ำ (สัดส่วนจำนวนครูสอนดำน้ำต่อจำนวนนักเรียนต้องเพียงพอ)

- ค่าธรรมเนียม

1. นักท่องเที่ยวดำน้ำลึกมีความสามารถและเต็มใจจ่ายค่าธรรมเนียมการดำน้ำลึก แต่มีความต้องการให้มีการจัดระเบียบการใช้พื้นที่ การบำรุงรักษาฟื้นฟูทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยวดำน้ำลึกขึ้นมา ก่อน แล้วจึงค่อยออกมาตรการเก็บค่าธรรมเนียม

2. ข้อเสนออีกประการหนึ่ง คือ ควรมีการจัดการเรื่องความปลอดภัยในการท่องเที่ยวดำน้ำลึกแล้ว นักท่องเที่ยวดำน้ำลึกจะมีความเต็มใจจ่ายค่าธรรมเนียมท่องเที่ยวดำน้ำ

- การจัดระเบียบแหล่งดำน้ำ

1. ควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกันเรื่องการรักษาทรัพยากรทางทะเลระหว่างผู้ประกอบการและชุมชน เนื่องจาก ความสวยงามตามธรรมชาติทางทะเลลดลง จากการถูกใช้ประโยชน์เพียงอย่างเดียวขาดการดูแลรักษา และอนุรักษ์อย่างเหมาะสม

2. ควรศึกษาประเด็นเรื่องการบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในบริเวณชุมชน เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยให้มีการใช้พื้นที่ร่วมกันก็ได้แต่ต้องสร้างกฎของชุมชน

3. ควรมีการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ ช่วงฤดูหนาว ฤดูฝน โดยเฉพาะที่เกาะสาก หาดนวล การสร้างแหล่งดำน้ำใหม่

1. เนื่องจากบริเวณเกาะล้านพื้นดินใต้ทะเลส่วนใหญ่จะเป็นทรายและมีโคลนผสม และมีปัญหาเรื่องกระแสน้ำ คลื่น ดังนั้นวัสดุที่ใช้ควรเป็นวัสดุที่หนาแน่น มีความคงทนและป้องกันการถูกเคลื่อนย้ายจาก น้ำและคลื่น

2. วัสดุที่วางควรล้างคราบน้ำมันหรือทำความสะอาดให้หมด

3. พื้นที่ที่สามารถวางได้ เช่น เกาะสาก ด้านหัวแหลมหาดนวล

การมีส่วนร่วม

- การมีส่วนร่วมจากภาครัฐ

1. เทศบาลเมืองพญาเป็นหน่วยงานที่มีงบประมาณ ให้หน่วยงานอื่นๆ ที่มีความสามารถในการปลูกหรือเพาะเลี้ยงปะการัง สามารถเขียนข้อเสนอโครงการมางบประมาณได้

2. ททท.และเมืองพญา ควรมีการจัดงานการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล เช่น การเก็บขยะใต้ทะเลโดยให้คนในท้องถิ่นพญาเป็นผู้ร่วมดำเนินกิจกรรมหลัก

- การรวมกลุ่มของผู้ประกอบการธุรกิจ

1. ยังไม่มีการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจดำน้ำลึกอย่างเป็นทางการ (ในปัจจุบัน) ถึงแม้ว่าจะเคยมีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการบางส่วนมาแล้ว แต่ก็ยังไม่มีสามารถรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นสมาคม/ชมรม กลุ่มผู้ประกอบการดำน้ำลึก ที่สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

2. การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในเขตพญา ยังไม่มีหน่วยงานกลางที่จะเป็นผู้ประสานงานกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน อย่างเป็นทางการ

3. ผู้ประกอบการชาวต่างชาติ ยินดีเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในเขตพญา และการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเล โดยขอให้ผู้ประกอบการชาวไทยเป็นผู้ริเริ่ม

4. ผู้ประกอบการและครูดำน้ำมีการสังกัดในสถาบันสอนดำน้ำที่แตกต่างกัน ทำให้ทัศนคติแตกต่างกัน จึงทำให้ไม่สามารถรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสมาคม/ชมรม กลุ่มผู้ประกอบการดำน้ำลึก ได้อย่างเป็นเอกภาพ (ควรจัดตั้งโดยไม่มีความเป็นสถาบัน: No Logo, No Ego)

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. อยากให้มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้านน้ำลึกในเขตพญา

2. หากมีการวางสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นจริง ควรทำประชาพิจารณ์

3. ควรเข้มงวดกฎหมายการทำประมงของเรือใหญ่

4. เรือเดินสมุทรปัจจุบันวิ่งใกล้เกาะมากขึ้นทำให้ตะกอนทรายปกคลุมปะการังและต่อไปจะเป็นปัญหาต่อตัวปะการังได้

สรุปการประชุมวันที่ 14 ตุลาคม 2554

เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำที่ยั่งยืนในเขตพญา”

รูปแบบของการจัดประชุมในครั้งนี้มีสาระสำคัญเน้นเรื่องการระดมความคิด การกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านน้ำในเขตพญา มาตรการ รวมถึงบทบาทการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านน้ำในเขตพญา มีผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กองทัพเรือ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมเจ้าท่า หน่วยงานมหาวิทยาลัยและผู้ประกอบการธุรกิจด้านน้ำในเขตกรุงเทพฯ

1. การเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านน้ำที่ยั่งยืน

ในภาพรวมการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้านน้ำในแหล่งด้านน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น จากการระดมความคิดเห็นมีทิศทางไปแนวทางเดียวกันว่า พญาสามารถทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านน้ำได้ แต่มีข้อจำกัดทั้งทางด้านธรรมชาติและพื้นที่เช่นลม กระแสน้ำ และอีกปัจจัยหนึ่งคือผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เช่นกลุ่มชาวประมง กลุ่มชาวบ้านในพื้นที่

ส่วนความคิดเห็นจากหน่วยงานที่รับผิดชอบได้แก่ กองทัพเรือ กรมเจ้าท่า กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและกรมประมง มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการสร้างหรือวางสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นต้องผ่านความเห็นชอบจาก 4 หน่วยหลัก

2. การพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งด้านน้ำ

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพญาเป็นพื้นที่ที่สามารถด้านน้ำได้ทุกฤดูกาลซึ่งเป็นข้อดีของการพัฒนา

2. การระดมความคิดเห็นการสร้างหรือวางสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น เช่นการถมเรือ การวางปะการังเทียม ควรคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่และสิ่งที่จะวางลงไปควรเป็นวัสดุคงทน มีรูปร่างที่เหมาะสมต่อพื้นที่ได้น้ำที่วางลงไป

3. ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นลงในทะเล หน่วยงานหลักทั้ง 4 หน่วยงานให้ความเห็นว่าผู้ที่ขออนุญาตวางสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นควรเป็นผู้รับผิดชอบดูแลสิ่งที่จัดวางแต่ในพญาควรให้เมืองพญาเป็นผู้ดูแลเนื่องจากเมืองพญามีศักยภาพด้านงบประมาณมากเพียงพอในการดำเนินงานและการบำรุงดูแลรักษา

4. การพัฒนาแหล่งด้านน้ำที่ประชุมเห็นว่าควรให้เกิดประโยชน์กับทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องและควรได้รับความร่วมมือจากคนทุกกลุ่มเช่น การทำประชาพิจารณ์ การหาความคิดเห็นร่วมกัน รวมทั้งการวางมาตรการ ข้อกำหนด ข้อกฎหมายที่ใช้ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทุกฝ่าย

5. มุมมองการสร้างแหล่งด้านน้ำในปัจจุบันนี้ยังไม่มีเป้าหมายส่งเสริมท่องเที่ยวที่ชัดเจน ดังนั้นในท้องที่ที่มีการวางสร้างสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นควรมีการ ทำแผนแม่บท (master plan) กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน และเหมาะสมต่อพื้นที่

3. มาตรการด้านน้ำ

1. ความปลอดภัยจากการด้านน้ำในพื้นที่เกาะล้านผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นว่าความปลอดภัยด้านการด้านน้ำในพื้นที่ยังไม่มีจัดการอย่างเป็นระบบเท่าที่ควรซึ่งปัญหาของทุนในพญาที่เกิดขึ้นบ่อยๆ คือ

ทุนมีจำนวนน้อย ทุนมีการชำระและสูญหาย และไม่มีหน่วยงานที่เข้ามาดูแลรับผิดชอบอย่างจริงจัง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นร่วมกันว่า ควรมีการวางทุนกันขอบเขต และควรมีการควบคุมและเข้มงวดกับกลุ่มเรือเร็ว (speed boats, Jet Ski) ในส่วนของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เสนอว่า หน่วยงานสามารถเข้าไปติดตั้งทุนให้ได้หากมีหน่วยงานหรือเอกชนทำเรื่องเข้ามาเพียงแต่การดูแลควรให้ผู้ประโยชน์เป็นผู้ดูแล แต่ในเขตพญาควรให้เมืองพญาเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ

อย่างไรก็ตาม มาตรการระยะสั้นสำหรับการดูแลทุนในปัจจุบัน ทุนสำหรับผูกเรือควรแข็งแรง และรักษาสิ่งแวดล้อม ทุนควรมีการสลับซื้อหน่วยงานหรือเบอร์โทรสำหรับแจ้งหากมีการพบเจอทุนลอยน้ำมาและเพื่อป้องกันการนำทุนไปขาย

2. จากการประชุมมีความเห็นว่าพญาควรมีมาตรการเชิงกฎหมายที่สร้างขึ้นเพื่อให้พญาเป็นแหล่งดำน้ำลึกที่ยั่งยืน ควรมีลักษณะกฎหมายดังนี้

- การออกนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (การประกาศเขตท่องเที่ยว) หรือเป็นเขตอนุรักษ์ทางธรรมชาติเพื่อดูแลแหล่งท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติให้สมดุล
- การบังคับใช้กฎหมาย ควรให้ผู้ประกอบการกับภาครัฐมีส่วนร่วมในการร่างกฎหมาย
- ปัจจุบันพญายังไม่มีการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม ดังนั้นควรมีการศึกษาภาษีสิ่งแวดล้อมความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์เพื่อเป็นตัวช่วยในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเพื่อนำไปอนุรักษ์/ฟื้นฟูทรัพยากรฯ
- การจัดการพื้นที่การใช้ประโยชน์ให้มีความเหมาะสมและแบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์ให้มีความชัดเจนและอำนวยความสะดวกกลุ่มอาชีพ
- พญาควรมีการควบคุมนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้ประโยชน์ในแต่ละพื้นที่ หากมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากเกินไปแม้จะเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ได้มากแต่สิ่งแวดล้อมก็ถูกทำลายมากขึ้นกันโอกาสของการฟื้นตัวของธรรมชาติเป็นไปได้ช้า
- กฎหมายไม่จำเป็นต้องจำกัดกลุ่มหนึ่งหรือกลุ่มใดเพียงแต่สร้างจิตสำนึกและตระหนักต่อความปลอดภัยต่อกลุ่มลูกค้า

3. การเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ ในที่ประชุมให้ความเห็นว่าพญาสามารถจัดเก็บค่าธรรมเนียมได้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มาดำน้ำมีศักยภาพด้านการเงินเพียงพอที่จะจ่ายได้เพียงแต่ค่าธรรมเนียมไม่ควรสูงเกินไป เพราะความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่มาดำน้ำที่พญาทราบอยู่แล้วว่าพญาไม่ใช่เป็นจุดดำน้ำที่สวยงามเพียงแต่พญาเป็นแหล่งดำน้ำที่ใกล้กรุงเทพฯ การเดินทางไปมาสะดวก หากมีการเก็บค่าธรรมเนียมสูงความคาดหวังของนักท่องเที่ยวอยากเห็นธรรมชาติที่สวยงามก็สูงตามไปด้วย แต่การเก็บค่าธรรมเนียมควรเน้นที่ว่าเก็บแล้วนำมาฟื้นฟูทรัพยากรและควรเน้นเรื่องความปลอดภัยในระหว่างการเดินทางและการขึ้นมาจากน้ำด้วย

นอกจากนี้ ประเด็นที่ว่าควรจะเก็บค่าธรรมเนียมก่อนหรือหลังฟื้นฟูทรัพยากร ในส่วนของผู้ประกอบการมองว่าควรให้หน่วยงานที่จะพัฒนาและฟื้นฟูขึ้นมาก่อนและจึงค่อยเก็บค่าธรรมเนียมและควรเก็บในราคาที่ไม่สูงมากให้เหมาะสมกับพื้นที่ ส่วนของหน่วยงานกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมี

ความเห็นที่ต่างออกไปคือ หากทำให้ธรรมชาติดีขึ้นกว่าปัจจุบันคงทำได้ยากเพราะยังมีการใช้ประโยชน์ทางธรรมชาติทุกวัน ดังนั้นควรที่จะมีการเก็บกักน้ำเพื่อให้เกิดการพัฒนาและฟื้นฟู

4. การจัดระเบียบแหล่งน้ำ ควรมีการทำ Zoning พื้นที่กิจกรรมทางน้ำ และ Mapping เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มที่เข้าไปใช้ประโยชน์ (ความเห็นเหมือนกับการประชุมที่พัทธยา) นอกเหนือจากนี้ การสร้างแหล่งน้ำใหม่ควรควบคู่ไปกับการพัฒนาความเจริญบนบกด้วย เพราะในปัจจุบันปัญหาที่บริเวณท่าเรือคือที่จอดรถน้อย ท่าเรือมีความแออัด การทิ้งขยะไม่ลงถัง ในที่ประชุมมีความเห็นว่าควรมีการระเบียบสังคมบนบก เช่นเพิ่มที่จอดรถการทำความสะอาดของท่าเรือ การจัดระเบียบเรือที่เข้ามาจอดบริเวณท่าเรือ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาควรมีหน้าที่ในการดูแลหน่วยงานและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ควรทำให้พัทธยาเป็นต้นแบบของเกาะอื่นๆ
2. ควรมีนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ทางทะเลประจำในพื้นที่เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ
3. ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับธรรมชาติควรให้มหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาแก้ไขและดูแล
4. ควรมีแนวทางการแก้ไขปัญหาเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น วิ่งใกล้เกาะรั้นมากเกินไปทำให้ทรายฟุ้งกระจายตกบนปะการัง

